

[Finansministeren.]

ordføreres side gjort bemærkninger om spørgsmålet om, hvorledes jord i yderzonerne skal vurderes. Nogle gav udtryk for udelt tilfredshed over lovforslaget på dette punkt, andre tog mere eller mindre forbehold og ønskede at drøfte denne sag nærmere, og det forstår jeg for så vidt godt. Forenklingssudvalget har jo ikke selv taget stilling på det punkt, men lagt de to muligheder frem og opstillet en argumentation for hver af disse muligheder. Det er heller ikke efter min opfattelse så let en sag at vælge imellem dem. Vi har altså i regeringen — jeg kan godt sige efter megen overvejelse — valgt at lægge vægten på planlægnings-synspunktet. Det er det, der har fundet udtryk i lovforslaget, men det er jo ikke det samme som, at vi ikke har en vis forståelse også for det andet synspunkt. Det fremgår jo af, at vi tidligere har medvirket hertil, og jeg vil altså for min del gerne i den udstrækning, jeg er i stand til det, med embedsmændenes assistance belyse dette spørgsmål nærmere gennem udvalgsarbejdet.

Der er enkelte andre bemærkninger, jeg gerne vil knytte et par kommentarer til. Det ærede medlem hr. Jacob Sørensen var lidt ængstelig for, hvad virkningen kunne blive for disse ejendomme i yderzonerne med henblik på kapitalvindingsafgiften. Jeg tror, at det ærede medlem her gør sig unødige bekymringer. Det, der skal vurderes efter bondegårdsreglen, er jorden. Det, der danner udgangspunktet ved beregningen af kapitalvindingsafgiften efter den lov, som er vedtaget, og som jo nu i øvrigt foreslås ændret, er ejendomsværdien, og den skal følge, om jeg så må sige, de aktuelle værdier, så jeg tror ikke, der bliver noget problem dér set fra det ærede medlems synspunkt. At jeg måske gerne havde set det lave udgangspunkt, er så en anden sag.

Må jeg til det ærede medlem hr. Chr. R. Christensen sige, at vurderingerne er jo menneskeværk, og menneskeværk er som bekendt ufuldkomment. Vi vil naturligvis fra de centrale ligningsmyndigheders side gøre, hvad vi kan for at give så fyldestgørende regler, så fyldestgørende instruktion som muligt. Det ærede medlem nævnte disse regler om visse procentforhøjelser, der skulle gælde generelt. Jeg vil dertil sige, at skulle sådan vejledning blive givet, så er

det jo kun vejledning, og det befrier ikke de lokale vurderingsmyndigheder for at tage de konkrete særlige forhold i betragtning ved hver enkelt vurdering. Jeg synes, det er vigtigt at fastholde dette.

Til det ærede medlem hr. Johan Asmussen skal jeg kun sige, at jeg forstår i og for sig godt hans betragtninger omkring betegnelsen ejendomsværdi, og det kan da godt være, vi skal overveje at finde en anden. Jeg kan godt se og har i og for sig også selv været ude for, at man kan misforstå tingene på dette grundlag. Om så det ærede medlems forslag er det helt rigtige, vil jeg i hvert fald ikke på stående fod tage stilling til. Det ærede medlem har jo tidligere vist sig at være frugtbar med hensyn til at påpege sådanne enkeltheder, og jeg synes, det er rigtigt, at man overvejer spørgsmålet.

Til sidst skal jeg blot sige, at det af hensyn til vurderingen til efteråret ville være ønskeligt, om dette lovforslag kunne få en hurtig gang gennem tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ove Hansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om køb på afbetaling.

(Lovforslaget (nr. 55) findes i tillæg A. sp. 817, fremsættelsen i tidenden sp. 1819).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 5 og 6 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ikraftsættelse for Grønland af visse formueretlige love m. v.

(Lovforslaget (nr. 56) findes i tillæg A. sp. 811, fremsættelsen i tidenden sp. 1819).